

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

12 декември 2013 година *

„Околна среда — Отпадъци — Понятие — Директива 2006/12/ЕО — Превози на отпадъци — Уведомяване на компетентните национални органи — Регламент (ЕИО) № 259/93 — Наличие на действие, намерение или задължение за изхвърляне на вещество или предмет“

По съединени дела C-241/12 и C-242/12

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Rechtbank te Rotterdam (Нидерландия) с актове от 11 май 2012 г., постъпили в Съда на 18 май 2012 г. в наказателните производства срещу

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12),

Belgian Shell NV (C-242/12),

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: А. Tizzano, председател на състав, К. Lenaerts, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия в първи състав, А. Borg Barthet (докладчик), Е. Levits и М. Berger, съдии,

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: С. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 март 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV и Belgian Shell NV, от R. Fibbe и R. Laan, advocaten,
- за нидерландското правителство, от М. de Ree и С. Wissels, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от А. Alcover San Pedro, D. Düsterhaus и Р.-J. Loewenthal, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 юни 2013 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: нидерландски.

Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на понятието „отпадък“ по смисъла на Регламент (ЕИО) № 259/93 на Съвета от 1 февруари 1993 година относно надзора и контрола върху превози на отпадъци в рамките на, за и от Европейската общност (ОВ L 30, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 161), изменен с Регламент (ЕО) № 2557/2001 на Комисията от 28 декември 2001 г. (ОВ L 349, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 3, наричан по-нататък „Регламент № 259/93“) и на Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172).
- 2 Запитванията са отправени в рамките на две наказателни производства, образувани срещу съответно Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV и Belgian Shell NV (наричани по-нататък заедно „Shell“) по повод на превоз на товар от дизелово гориво с ултраниско съдържание на сяра, неволно смесено с метил трет-бутил етер (наричан по-нататък „спорният товар“) от Белгия до Нидерландия.

Правна уредба

Регламент № 259/93

- 3 Шесто, девето и осемнадесето съображение от Регламент № 259/93 гласят следното:

„като има предвид, че надзорът и контролът върху превозите на отпадъци трябва да се организират по начин, който отчита необходимостта да се съхранява, опазва и подобрява качеството на околната среда;

[...]

като има предвид, че е необходимо компетентните органи да бъдат известявани за превозите на отпадъци предварително, за да могат да получат надлежна и конкретна информация за вида, движението и обезвреждането или оползотворяването на отпадъците, на базата на която да вземат всички нужни мерки за опазването на човешкото здраве и околната среда, включително да повдигнат аргументирани възражения относно превоза;

[...]

като има предвид, че в случай на нелегален трафик лицето, чието действие е причината на подобен трафик, трябва да поеме обратно и/или да обезвреди или оползотвори отпадъците по алтернативен и екологосъобразен начин; като има предвид, че ако това лице не направи това, трябва да се намесят компетентните органи по изпращането или местоназначението, както е по-целесъобразно“.

- 4 По смисъла на член 2 от Регламент № 259/93:

„[...]

- a) „отпадъци“ означава това, което е по смисъла на определението, дадено в член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО [на Съвета от 15 юли 1975 година относно отпадъците (ОВ L 194, стр. 39)];

[...]

- з) „консигнатор“ означава лицето или предприятието, на което се изпращат отпадъците за оползотворяване или обезвреждане;
- и) „обезвреждане“ се използва в смисъла на определението, дадено в член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО;

[...]

- к) „оползотворяване“ е в смисъла на определението, дадено в член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО“.
- 5 Дял II от Регламент № 259/93, озаглавен „Превоз на отпадъци между държави членки“, съдържа глава А относно процедурата, приложима към превоза на отпадъци за обезвреждане, в която се намира член 3. Параграф 1 от този член гласи:

„Когато нотификаторът възнамерява да превозва отпадъци за обезвреждане от една държава членка до друга държава членка и/или да ги прекара транзит през една или няколко други държави членки, без да засяга действието на член 25, параграф 2 и член 26, параграф 2, той трябва да съобщи това на компетентния орган по местоназначението и да изпрати копие от нотификацията на компетентните органи по експедицията и транзита, както и на получателя на товара“.

- 6 По силата на член 5, параграф 1 от този регламент превозът на отпадъците за обезвреждане може да бъде осъществен единствено след като нотификаторът получи разрешение от компетентния орган по местоназначението.
- 7 Дял II, глава Б от Регламент № 259/93 се отнася до процедурата, приложима към превоза на отпадъци за оползотворяване. Член 6 от този регламент, който е част от тази глава, гласи в параграф 1:

„Когато нотификаторът възнамерява да превозва изброените в приложение III отпадъци за оползотворяване от една държава членка до друга държава членка и/или да ги прекара транзит през една или няколко други държави членки, без да засяга действието на член 25, параграф 2 и член 26, параграф 2, той известява компетентния орган по местоназначението и копия от нотификацията на компетентните органи по експедицията и транзита, както и на получателя“.

- 8 Съгласно член 26, параграф 1 от посочения регламент:

„Превоз на отпадъци, осъществен:

- а) без нотификация до всички заинтересовани компетентни органи в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент;

или

- б) без съгласието на засегнатите компетентни органи в съответствие с настоящия регламент;

[...]

се счита за нелегален трафик“.

Регламент № 1013/2006

- 9 Съгласно член 2 от Регламент № 1013/2006 понятието „отпадъци“ трябва да се разбира в съответствие с определението в член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета, от 5 април 2006 година относно отпадъците (ОВ L 114, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45)].
- 10 Член 61, параграф 1 от този регламент предвижда:
- „С настоящото Регламент (ЕИО) № 259/93 и Решение 94/774/ЕО се отменят считано от 12 юли 2007 г.“
- 11 Член 64, параграф 1 от този регламент гласи:
- „Настоящият регламент влиза в сила на третия ден от публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- Прилага се от 12 юли 2007 г.“

Директива 2006/12

- 12 Съображения 2—4 и 6 от Директива 2006/12 гласят:
- „(2) Основната цел на всички разпоредби, отнасящи се за управлението на отпадъците следва да бъде опазването на здравето на човека и на околната среда от вредните въздействия, причинени от събирането, транспортирането, третирането, складирането и изхвърлянето на отпадъци.
- (3) Необходима е обща терминология и определение на отпадък с оглед подобряване на ефективността на управлението на отпадъците в Общността.
- (4) С известни изключения, ефективни и последователни правила за обезвреждането и оползотворяването на отпадъците следва да се прилагат към движимата собственост, която притежателят изхвърля или възнамерява да изхвърли.
- [...]
- (6) С оглед постигането на високо равнище на защита на околната среда, [държавите членки] [...] предприема[т] [...] отговорни действия за гарантиране на обезвреждането и оползотворяването на отпадъците [...]“.
- 13 Член 1 от тази директива предвижда:
- „1. По смисъла на настоящата директива:
- а) „отпадък“ означава всяко вещество или предмет от категориите, установени в приложение I, които притежателят изхвърля, възнамерява или се изисква да изхвърли;
- б) „производител“ означава всяко лице, чиито дейности генерират отпадъци („първоначален производител“) и/или всяко лице, което осъществява предпреработка, смесване или други операции, водещи до промяна в естеството или състава на този отпадък;

в) „притежател“ означава производителят на отпадъци или физическото или юридическо лице, което ги притежава;

[...]

д) „обезвреждане“ означава всяка от операциите, предвидени в приложение II А;

е) „оползотворяване“ означава всяка от операциите, предвидени в приложение II Б;

[...]

2. За целите на параграф 1, буква а) Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в член 18, параграф 3, изготвя списък на отпадъците, принадлежащи към категориите, изброени в приложение I. Този списък се преразглежда периодично и, ако е необходимо се преразглежда в съответствие със същата процедура“.

14 Член 4 от Директивата предвижда:

„1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират отпадъците да бъдат оползотворени или обезвредени без да застрашават здравето на човека и без да се използват процеси или методи, които биха могли да навредят на околната среда [...]

2. Държавите членки предприемат необходимите мерки за забраната на изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното обезвреждане на отпадъци“.

15 Съгласно член 8 от същата директива:

„Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки притежател на отпадъци:

а) борави с тях чрез частен или публичен събирач на отпадъци или чрез предприятие, което осъществява операциите, изброени в приложение II А или II Б;

или

б) оползотворява ги или ги обезврежда сам в съответствие с разпоредбите на настоящата директива“.

16 Член 20 от Директива 2006/12 предвижда:

„Директива 75/442/ЕИО се отменя, без да се засягат задълженията на държавите членки, свързани с крайните срокове за транспонирането ѝ в националното законодателство, предвидени в приложение III, част Б.

Позоваванията на отменената директива се считат за направени за настоящата директива и следва да се отчитат в съответствие с таблицата на съответствието в приложение IV“.

17 Съгласно член 21 от Директива 2006/12 тя влиза в сила на 17 май 2006 г.

18 В приложение I от тази директива са изброени следните категории отпадъци:

„[...]

Q2 Продукти, неотговарящи на съответните стандарти

[...]

Q4 Материали, които са били разлети, разпилени, изгубени или са претърпели друга злополука, включително материали, оборудване и други, замърсени в резултат на злополуката

[...]

Q7 Вещества, които вече не могат да се използват по предназначение (напр. замърсени киселини, замърсени разтвори, отработени охлаждащи соли и др.)

[...]

Q14 Продукти, за които притежателят не намира по-нататъшна употреба (напр. селскостопански, битови, канцеларски и търговски отпадъци и др.)

[...]

Q16 Всякакви материали, вещества или продукти, които не са включени в гореупоменатите категории“.

19 В приложение II Б от посочената директива е посочен следният списък на операциите по оползотворяване:

„R 1 Употреба главно като гориво или по друг начин за получаване на енергия

R 2 Възстановяване/регенериране на разтворители

R 3 Рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са използвани като разтворители (включително компостиране и други процеси на биологично превръщане)

R 4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални съединения

R 5 Рециклиране/възстановяване на други неорганични материали

R 6 Регенериране на киселини или основи

R 7 Възстановяване на компоненти, използвани за намаляване на замърсяването

R 8 Възстановяване на компоненти от катализатори

R 9 Повторно рафиниране на масла или друга повторна употреба на масла

R 10 Третиране на земната повърхност, благоприятстващо земеделието или подобряващо качествата на околната среда

R 11 Употреба на отпадъци, получени от която и да е от операциите, номерирани с R 1—R 10

R 12 Размяна на отпадъци с оглед подлагане на някоя от операциите, номерирани с R 1—R 11

R 13 Съхраняване на отпадъци до извършване на някоя от операциите, номерирани с R 1—R 12 (с изключение на временно съхраняване до събирането им от мястото на образуване)“.

Споровете по главните производства и преюдициалните въпроси

- 20 На 3 септември 2006 г. Shell натоварва в Нидерландия дизелово гориво с ултраниско съдържание на сяра (наричано по-нататък „дизелово гориво TBTS“) на кораб цистерна с цел то да бъде доставено на клиент, установен в Белгия (наричан по-нататък „белгийският клиент“).
- 21 При доставката на спорния товар на този клиент се оказва, че към момента на натоварването цистерните на кораба са съдържали остатъци от метил трет-бутил етер, с които дизеловото гориво TBTS се е смесило.
- 22 Тъй като точката на запалване на този товар била твърде ниска с оглед на неговата препродажба като гориво за дизелови мотори в съответствие с първоначалното му предназначение и тъй като консигнаторът не можел да съхрани сместа предвид неговото екологично разрешително, той връща този товар на Shell, който го превозва до Нидерландия.
- 23 Пред Rechtbank te Rotterdam представителят на прокуратурата поддържа, че към момента на неговия превоз от Белгия към Нидерландия въпросният продукт представлявал отпадък и че като не се съобразило с процедурата за нотифициране, предвидена в член 15 от Регламент № 259/93, Shell е виновно за извършването на нелегален трафик по смисъла на член 26, параграф 1 от този регламент.
- 24 Обратно, Shell поддържа, че спорният товар не можел да се квалифицира като отпадък.
- 25 Като счита, че решаването на споровете, с които е сезиран, зависи от тълкуването на понятието „отпадъци“ по смисъла на Регламенти № 259/93 и № 1013/2006, Rechtbank te Rotterdam решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли товар с дизел да се разглежда като отпадък по смисъла на [Регламенти № 259/93 и № 1013/2006], ако:
- този товар се състои от Ultra Light Sulphur Diesel [TBTS], който неволно е бил смесен с Methyl Tertiary Butyl Ether [MTBE],
  - след доставянето му на купувача се оказва, че поради смесването му товарът не съответства на договорените между купувача и продавача спецификации (и поради това е „off-spec“),
  - съгласно договора за продажба и след рекламацията от страна на купувача продавачът на товара го взема обратно и възстановява продажната цена на купувача,
  - продавачът има намерение — евентуално след смесване с друг продукт — отново да пусне товара на пазара?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е положителен:
- а) Може ли при гореспоменатите обстоятелства да бъде определено от кой момент това е така?
  - б) Статутът на товара променя ли се и той престава ли да бъде отпадък в даден момент между доставката на купувача и новия блендинг, извършен от или от името на продавача, и ако да, в кой момент?

3) За отговора на първия въпрос от значение ли е дали:

- товарът може да бъде използван за гориво по същия начин като чист ULSD, но поради неговата по-ниска точка на запалване вече не отговаря на изискванията (за безопасност),
- поради новия състав на товара купувачът не може да го съхранява предвид предписанията на екологичното разрешително,
- купувачът не може да използва товара за целта, за която го е купил — да го продава на бензиностанциите като дизелово гориво,
- купувачът е заявил намерение да върне товара на продавача съгласно договора за продажба,
- продавачът всъщност е заявил намерение да вземе обратно товара, за да го обработи чрез блендинг и отново да го пусне на пазара,
- товарът може или да бъде възстановен в първоначално предвиденото му състояние, или да бъде преработен в продукт, който да бъде търгуван на цена, близка до пазарната стойност на първоначалния товар с ULSD,
- това възстановяване/тази преработка е обичаен производствен процес,
- пазарната стойност на товара в състоянието, в което се намира към момента, в който е приет обратно от продавача, (почти) отговаря на цената на продукт, който съответства на уговорените спецификации,
- върнатият товар може да бъде продаван на пазара в състоянието, в което е към момента, в който е взет обратно, без да бъде обработван,

търговията с продукти като товара е обичайна и в търговския оборот тя не се счита за търговия с отпадъци?“

26 С Определение на председателя на Съда от 2 юли 2012 г. дело C-241/12 и дело C-242/12 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производство и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

27 С преюдициалните си въпроси, които трябва да се разгледат заедно, Rechtbank te Rotterdam иска по същество да се установи дали трябва да се квалифицира като отпадък по смисъла на Регламенти № 259/93 и № 1013/2006 товар на дизелово гориво, който в момента на натоварването му на кораб цистерна е бил неволно смесен с друго вещество, ако след доставянето му на купувача се оказва, че той не отговаря на договорените спецификации, нито на изискванията за безопасност поради неговата твърде ниска точка на запалване и че вследствие на неговия нов състав той не може да бъде съхранен от купувача предвид неговото екологично разрешително, нито продаван от него в бензиностанциите като дизелово гориво в съответствие с неговото предназначение, поради което по искане на купувача този товар е върнат на продавача, който възнамерява да го пусне на пазара след смесване с друг продукт.

28 Веднага следва да се отбележи, че Регламент № 1013/2006, чието тълкуване се иска от запитващата юрисдикция, не е приложим *ratione temporis* към споровете по главните производства, при положение, както става ясно от преписката по делото, че спорният товар е бил натоварен на пътуващия за Нидерландия кораб през септември 2006 г.

- 29 Всъщност достатъчно е да се отбележи в това отношение, че в съответствие с член 64, параграф 1 от Регламент № 1013/2006 последният е станал приложим, считано от 12 юли 2007 г. — дата, на която, както е предвидено в член 61, параграф 1 от него, той отменя Регламент № 259/93.
- 30 Като последица от това преюдициалните въпроси следва да се разгледат спрямо релевантните разпоредби на Регламент № 259/93.
- 31 Както става ясно от съображение 6 от него, Регламент № 259/93 има за цел да организира надзора и контрола върху превозите на отпадъци по начин, който да отчита необходимостта от съхраняване, опазване и подобряване на качеството на околната среда.
- 32 По-специално от член 3, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Регламент № 259/93 във връзка със съображение 9 от този регламент става ясно, че за превозите на отпадъци за обезвреждане или оползотворяване от една държава членка до друга държава членка и/или за транзит през една или няколко други държави членки трябва предварително да се уведомят компетентните органи, за да могат те да вземат нужните мерки за опазването на човешкото здраве и околната среда.
- 33 В този контекст запитващата юрисдикция иска да се установи дали спорният товар спада към понятието „отпадък“ по смисъла на този регламент, за да определи дали в приложение на посочените разпоредби Shell е било длъжно да информира нидерландските власти за превоза на този товар от Белгия до Нидерландия.
- 34 Съгласно член 2, буква а) от Регламент № 259/93 във връзка с член 20 от Директива 2006/12, трябва да се схващат като „отпадък“ веществата или предметите, определени в член 1, параграф 1, буква а) от тази директива, по-конкретно „всяко вещество или предмет от категориите, установени в приложение I [от посочената директива], които притежателят изхвърля, възнамерява или се изисква да изхвърли“.
- 35 С оглед на категорията отпадъци Q16, посочена в приложение към Директива 2006/12, която обхваща „[в]сякакви материали, вещества или продукти, които не са включени в [гореупоменатите] категории“, списъкът на категориите отпадъци, посочен в това приложение I, има основно онагледяващ характер. Същото важи за списъка, изготвен от Комисията в приложение на член 1, параграф 2 от тази директива, доколкото отпадъците спадат към изброените в приложение I категории.
- 36 Също така е вярно, че фактът, че дадено вещество или предмет спада към една или повече от тези категории отпадъци, освен категория Q16, представлява първи знак в полза на неговото квалифициране като отпадък по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12.
- 37 При все това в съответствие с постоянната съдебна практика квалифицирането на отпадъка зависи преди всичко от поведението на притежателя и значението на думите „да изхвърли“ (вж. в този смисъл Решение от 24 юни 2008 г. по дело *Commune de Mesquer*, C-188/07, Сборник, стр. I-4501, точка 53 и Решение от 18 декември 2007 г. по дело *Комисия/Италия*, C-263/05, Сборник, стр. I-11745, точка 32).
- 38 Що се отнася до израза „да изхвърли“, от тази съдебна практика следва също, че той трябва да се тълкува, като се има предвид целта на Директива 2006/12, която съгласно съображение 2 от нея се състои в опазването на човешкото здраве и на околната среда от вредните въздействия, причинени от събирането, транспортирането, третирането, складирането и изхвърлянето на отпадъци, като се има предвид член 191, параграф 2 ДФЕС, който гласи, че политиката на Европейския съюз в областта на околната среда има за цел постигането на високо равнище на защита и се основава на принципите на предпазните мерки и превантивните действия. Следва,

че думата „да изхвърли“ и следователно понятието „отпадък“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12 не могат да се тълкуват стеснително (вж. в този смисъл Решение по дело Commune de Mesquer, посочено по-горе, точки 38 и 39).

- 39 От разпоредбите на Директива 2006/12 следва, че думите „да изхвърли“ обхващат едновременно „обезвреждане[то]“ и „оползотворяване[то]“ на вещество или предмет по смисъла на член 1, параграф 1, букви д) и е) от тази директива (вж. в този смисъл Решение от 18 декември 1997 г. по дело Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, Recueil, стр. I-7411, точка 27).
- 40 По-конкретно наличието на „отпадък“ по смисъла на Директива 2006/12 трябва да се прецени с оглед на всички обстоятелства, като се има предвид нейната цел и се съблюдава да не се наруши нейната ефикасност (вж. Решение от 15 юни 2000 г. по дело ARCO Chemie Nederland и др., C-418/97 и C-419/97, Recueil, стр. I-4475, точки 73, 88 и 97, Решение от 18 април 2002 г. по дело Palin Granit и Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, C-9/00, Recueil, стр. I-3533, точка 24, както и Решение по дело Комисия/Италия, посочено по-горе, точка 41).
- 41 Определени обстоятелства могат да са указания за наличието на действие, намерение или задължение за „изхвърляне“ на вещество или предмет по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12.
- 42 Най-напред следва да се обърне особено внимание на обстоятелството дали въпросният предмет или вещество не е или вече не е полезен на своя притежател, поради което този предмет или вещество представлява тежест, от която той иска да се освободи (вж. в този смисъл Решение по дело Palin Granit и Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, посочено по-горе, точка 37). Ако това действително е така, съществува опасност притежателят да изхвърли държания от него предмет или вещество така, че да причини вреда на околната среда, по-конкретно като го изостави, изхвърли или обезвреди по неконтролиран начин. В случай че спада към понятието „отпадък“ по смисъла на Директива 2006/12, за този предмет или вещество ще се прилагат разпоредбите на тази директива, което означава, че в съответствие с член 4 от нея неговото оползотворяване или обезвреждане трябва да се извърши, без да застрашава здравето на човека и без да се използват процеси или методи, които биха могли да навредят на околната среда.
- 43 Що се отнася до евентуално „задължение за изхвърляне“ на спорния товар по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12, следва най-напред да се посочи, че a priori не съществува никакво абсолютно задължение за обезвреждане на този товар, при положение че той не се състои от забранено, незаконно вещество или от специфичнорискови материали, които притежателят би имал задължението да обезвреди (вж. по аналогия Решение от 1 март 2007 г. по дело KVZ retes, C-176/05, Сборник, стр. I-1721, точка 59). Както става ясно от акта за преюдициално запитване, посоченият товар е можел всъщност да бъде продаден на пазара, без да бъде обработен, в състоянието, в което се е намирал в момента на неговото връщане на Shell.
- 44 В своето писмено становище Комисията все пак изтъква, че при положение че, от една страна, спорният товар е бил негоден за употребата, която белгийският клиент му е определил, и че, от друга страна, последният нямал разрешение за съхраняването му поради твърде ниската му точка на запалване, той представлявал за този клиент тежест, от която той имал намерението, ако не и задължението, да се освободи.
- 45 Сами по себе си тези обстоятелства не позволяват все пак да се заключи, че този товар представлява „отпадък“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12. Всъщност важно е преди това да се провери дали, връщайки този товар на Shell с мотива, че той не отговарял на договорените спецификации, белгийският клиент действително го е „изхвърлил“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12.

- 46 В това отношение от особено значение е обстоятелството, че белгийският клиент е върнал на Shell неотговарящото на изискванията дизелово гориво TBTS, за да си получи обратно цената в приложение на договора за продажба. Доколкото действия по този начин, все пак не може да се приеме, че този клиент е имал волята да подложи спорния товар на операция по обезвреждане или оползотворяване и следователно той не го е „изхвърлил“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12. Впрочем следва да се добави, че при обстоятелства като тези по делата по главните производства опасността притежателят да изхвърли този товар по начин, който може да навреди на околната среда, е малка. Това е така а fortiori когато, както е в настоящото дело, съответното вещество или предмет има значителна пазарна стойност.
- 47 При това положение следва да се установи дали Shell е имало намерението „да изхвърли“ спорния товар в момента, в който неговото несъответствие с договореното е било открито. Всъщност подобно намерение не би могло да се припише на Shell преди този момент, доколкото то не е знаело, че притежава вещество, което не отговаря на изискванията по договора, сключен с белгийския клиент.
- 48 В това отношение запитващата юрисдикция, която е длъжна да провери дали притежателят на въпросния предмет или вещество е имал действително намерението да го „изхвърли“, трябва да вземе предвид всички конкретни обстоятелства, като следи за спазването на преследваната от Директива 2006/12 цел, която се изразява в това да се гарантира извършването на операциите по оползотворяване и обезвреждане да не застраши здравето на човека и да не се използват процеси или методи, които биха могли да навредят на околната среда.
- 49 Що се отнася до обстоятелствата, споменати от запитващата юрисдикция, според които, от една страна, спорният товар можел да бъде продаден на пазара без обработка, в състоянието, в което се намирал в момента на връщането му на Shell от белгийския клиент, и от друга страна, че пазарната стойност на спорния пазар съответства до голяма степен на тази на продукт, отговарящ на договорените спецификации, важно е да се подчертае, че макар те да клонят по-скоро към отхвърляне на идеята, че този товар представлява тежест, която Shell е искал „да изхвърли“, тези обстоятелства не биха могли да имат определящ характер, доколкото те не показват какво е било реалното намерение на Shell.
- 50 Впрочем следва да се напомни в това отношение, че съгласно постоянната съдебна практика понятието за отпадък не трябва да се схваща като изключващо веществата или предметите, които имат търговска стойност и могат да имат повторна икономическа употреба (вж. в този смисъл Решение по дело *Palin Granit и Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus*, посочено по-горе, точка 29).
- 51 При все че също представлява елемент, който може да укаже дали товарът е отпадък, обстоятелството, че търговията на аналогични на спорния товар продукти не се счита за търговия с отпадъци, също не позволява да се изключи вероятността, че Shell е имало намерението да го „изхвърли“.
- 52 За сметка на това обстоятелството, че Shell е приел обратно спорния товар с намерението да го подложи на блендинг и да го пусне отново на пазара, има решаващо значение в случая.
- 53 Всъщност по никакъв начин не може да се обоснове прилагането на разпоредбите на Директива 2006/12 — които целят да се гарантира, че извършването на операциите по оползотворяване и обезвреждане няма да застраши здравето на човека и че няма да се използват процеси или методи, които биха могли да навредят на околната среда — към стоки, вещества или продукти, които притежателят иска да експлоатира или да продава при благоприятни условия, независимо от каквато и да е операция по оползотворяване. При все това с оглед на задължението да се даде широко тълкуване на понятието „отпадък“ следва тези доводи да се поставят в контекста на положения, при които повторното използване на въпросната стока или

вещество е не само евентуално, но и сигурно, което запитващата юрисдикция следва да провери, без да е необходимо преди това да се извършат процесите на оползотворяване на отпадъци, посочени в приложение II Б към Директива 2006/12 (вж. по аналогия Решение по дело *Palin Granit* и *Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus*, посочено по-горе, точка 36 и Решение от 11 септември 2003 г. по дело *AvestaPolarit Chrome*, C-114/01, *Recueil*, стр. I-8725, точка 36).

- 54 С оглед на всички гореизложени съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 2, буква а) от Регламент № 259/93 трябва да се тълкува в смисъл, че в ситуация като разглежданата по главните производства не спада към понятието „отпадък“ по смисъла на тази разпоредба товар на дизелово гориво, неволно смесено с друго вещество, при условие че притежателят му има реалното намерение да пусне на пазара този товар, смесен с друг продукт, което запитващата юрисдикция следва да провери.

По съдебните разноски

- 55 С оглед на обстоятелството, че за страните по главните производства настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 259/93 на Съвета от 1 февруари 1993 година относно надзора и контрола върху превози на отпадъци в рамките на, за и от Европейската общност, изменен с Регламент (ЕО) № 2557/2001 на Комисията от 28 декември 2001 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в ситуация като разглежданата по главните производства не спада към понятието „отпадък“ по смисъла на тази разпоредба товар на дизелово гориво, неволно смесено с друго вещество, при условие че притежателят му има реалното намерение да пусне на пазара този товар, смесен с друг продукт, което запитващата юрисдикция следва да провери.

Подписи